گالری جهان

گاردین
درخواست عدم ترک افغانستان

■ روزنامه گاردین باز هم برای تیتر یک خود موضوعی اختصاصی را برگزیده است؛ گزارشی از افغانستان. این موضوع مدتی است در رسانه‌های جهان مورد توجه نیست. وقتی بیشتر بحث‌ها حول‌وحوش بن‌لادن می‌چرخد، گاردین گزارشی اختصاصی از افغانستان تهیه می‌کند با تیتر «درخواست ژنرال‌ها: افغانستان را ترک نکنید.» گاردین در توضیح این تیتر نوشته: ترس طالبان بعد از کشته‌شدن بن‌لادن به صورت رفتارهای خشونت‌بار و وحشیانه بروز خواهد کرد. این واکنش، امنیت افغانستان را بیش از پیش به خطر می‌اندازد. گفته شده نظامیان خارجی تا پایان سال ۲۰۱۴ افغانستان را ترک می‌کنند. کنار تیتر یک هم تصویری چهار فریمی منتشر شده است از چهار مدیر اجرایی ریاست فدراسیون جهانی فوتبال؛ فیفا. گاردین در گزارشی که زیر عکس منتشر کرده بحث میزبانی از دست‌رفته انگلیس در جام جهانی آینده را پیش کشیده است. اتفاقی که انگلیسی‌ها آن را نتیجه فساد سران فیفا و رشوه‌گیری‌های آنها می‌دانند.

وال‌استریت‌ژورنال اروپا
۸/۵ میلیارد دلار برای اسکایپ

■ از وقتی شرکت مکینتاش و محصولات اپل در جهان هیاهو به پا کردند، مایکروسافت هم به خود تکانی داده و به جنب‌وجوش افتاده است. تیتر یک روزنامه وال استریت‌ژورنال اروپا از انعقاد یک معامله میلیاردی میان مایکروسافت و فضای گفت‌وگوی تصویری اسکایپ خبر می‌دهد. شرکت مایکروسافت حدود ۸/۵ میلیارد دلار برای خرید شبکه اسکایپ پرداخته است. از این به بعد کاربران مایکروسافت می‌توانند عضو این شبکه باشند و از امکاناتش استفاده کنند. نیم‌تای نخست وال استریت ژورنال اروپا در بست در اختیار این موضوع است. در عکس یک این روزنامه هم تصویر نماینده‌های دو کمپانی نرم‌افزاری و ارتباطی را کنار هم می‌بینیم. در نیم‌تای دوم هم گزارشی از وضعیت بانکی اسپانیا و گزارشی درباره تجارت در چین می‌خوانیم. ستون میانی این دو گزارش را تیترهایی کوتاه از مطالب داخل صفحات پر کرده است. این مدل صفحه‌بندی در صفحه یک وال استریت‌ژورنال تازگی دارد.

نشنال‌نیوز
سوریه آماده دریافت کمک

■ البته تیتر یک روزنامه نشنال‌نیوز درباره درگیری معلم‌های مدارس امارات با سیستم آموزشی این کشور است. نشنال‌نیوز گزارش مفصلی هم درباره این موضوع برای خوانندگانش نوشته است. اما تیتر مطلب مربوط به اوضاع و احوال این روزهای سوریه بیشتر به چشم می‌آید. نشنال‌نیوز خبر می‌دهد: سوریه حضور نیروهای امداد صلیب‌سرخ جهانی در این کشور را برای رسیدگی به آسیب‌دیدگان درعا، بانیاس و... پذیرفته است. اوضاع سوریه با آن تصاویری که از رسانه‌های رسمی این کشور منتشر می‌شود، تفاوت دارد. در عکس یک روزنامه نشنال‌نیوز هم تلاش کارگران پیست اسکی زوگاس (آلمان) را برای حفاظت از برف روی دامنه کوه می‌بینیم. از ماه می تا سپتامبر این کارگران ورقه‌های ضد نور را روی دامنه کوهستان پهن می‌کنند تا از ذوب شدن برف جلوگیری کنند. اسکی یکی از گزینه‌های جذب توریست و گردشگر در اروپاست. خبری هم از خودکشی یک مرد هندی در دوبی در صفحه یک نشنال‌نیوز دیده می‌شود. این هندی رفته بالای برج خلیفه، بلندترین برج جهان و خود را انداخته پایین. نشنال‌نیوز از این حادثه به عنوان نخستین اقدام به خودکشی در برج خلیفه نام برده است.

فیگارو
من را انداخته بودند جلو سگ‌ها

■ روزنامه فیگارو صفحه یکی کاملا داخلی برای خوانندگانش ترتیب داده است. سه موضوع اصلی که در صفحه یک فیگارو دیده می‌شود، درباره مسایل اقتصادی فرانسه در رابطه با اروپاست. در واقع فیگارو در این شماره خود بیشتر شبیه صفحه یک روزنامه‌ای اقتصادی منتشر شده است. در عکس یک تصویری از آقای اریک ورث را می‌بینیم. وزیر کار مشهور فرانسوی که نامش به خاطر رسوایی‌های مالی همسرش در شرکت آرایشی لوریال سر زبان‌ها افتاد. البته اریک ورث هیچ‌گاه اتهام‌ها را نپذیرفت. او در مصاحبه‌ای با فیگارو از همه آن ماجراهای جنجالی حرف زده است. تیتری هم که فیگارو از متن گفت‌وگو با این وزیر انتخاب کرده این است: آنها من را جلو سگ‌ها انداخته بودند. ناگفته نماند دیدگاه فیگارو به دولت راست‌گرای سارکوزی و وزرایش نزدیک است و خوانندگان این نشریه هم انتظار ندارند این گفت‌وگو در جهت زیر سوال بردن وزیر انجام شده باشد. در تیتر یک هم می‌توانیم خبر همکاری‌های جدید اتحادیه اروپا و فرانسه را دنبال کنیم.

گزارش یک

خرید خانه دست کیست؟

عباس زندباف

بازاریابان آمریکایی از قدیم گفته‌اند که ۸۰ درصد خریدهای خانواده‌های آمریکایی در دست زنان است. دست‌کم در دو دهه گذشته این رقم پای ثابت گزارش‌های خبری، وبگاه‌های بازاریابی و کتاب‌های رفتارسنجی مصرف‌کنندگان بوده است. اما همانند بسیاری از آمارهایی که مکرر بر سر زبان‌ها هستند مرجع این رقم نیز به طور دقیق مشخص نیست. مادی دیکتوالد یکی از نویسندگان کتاب «چگونه قدرت اقتصادی فزاینده زنان جهان را بهتر می‌کند» که پارسال منتشر شد می‌گوید: مشخص کردن خاستگاه آمار و ارقام دشوار است. در این کتاب آمده است که ۸۳ درصد خرید کالاهای مصرفی در ایالات متحده را زنان انجام می‌دهند. این ارقام افزون بر آنکه خاستگاه روشنی ندارند نادرست هم به نظر می‌رسند. طبق چندین بررسی آماری که به تازگی انجام گرفته است مردان نیز به اندازه زنان در مورد تصمیم‌گیری راجع به خرید نقش دارند و اگر زن و مردی با هم زندگی کنند در تصمیم‌گیری برای خرید شراکت دارند. طی تحقیقی - آماری که سال پیش در مورد حدود چهار هزار نفر آمریکایی ۱۶ سال به بالا توسط شرکت مشاوره‌ای فیوچرز لندن انجام شد فقط ۳۷ درصد زنان گفته‌اند که مسوولیت اصلی تصمیم‌گیری راجع به خریدهای خانواده را به عهده دارند. ۸۵ درصد هم گفته‌اند در این مورد مسوولیت اصلی یا شراکتی دارند. درصدهای مربوط به مردان هم خیلی شبیه زنان و به ترتیب ۳۱ و ۸۴ درصد است. امیلی پارنتی، مدیر بازاریابی شرکت فیوچرز می‌گوید: این داده‌ها روایت دیگری دارند که با آمار ۸۰ درصد خرید توسط زنان فرق دارد. با این همه این آمار نقل محافل شده و در چند ماه گذشته در نشریات مهم منتشر شده است. به طور عموم در گزارش‌های خبری می‌نویسند که سهم اصلی خرج خانوارها در دست زنان است بی آنکه مرجعی در این‌باره ارایه کنند یا اگر هم مرجعی ارایه می‌کنند خود آن مراجع در مورد خاستگاه این آمار و ارقام اطمینان ندارند. ایرا مایر، ناشر خبرنامه‌ای به نام بازاریابی در میان زنان که در سال ۲۰۰۹ کوشید خاستگاه این آمار را پیدا کند و موفقیتی به دست نیاورد، می‌گوید: برای این رقم منبعی وجود ندارد و معلوم نیست که چرا سر زبان‌ها افتاده است. بسیاری از کارشناسان بازاریابی که عدد ۸۰ درصد را مبناقرار می‌دهند مرجع خود را اثری از مارتی بارلتا اعلام می‌کنند. بارلتا از مشاوران قدیمی بازاریابی معطوف به زنان است و در سال ۲۰۰۲ کتابی به نام بازاریابی در میان زنان نوشته است و در همان کتاب ادعا کرده که ۸۰ تا ۹۰ درصد خرج و خرید خانوارها در دست زنان است. البته خود بارلتا هم قبول کرده است که منبع خاصی برای این رقم ندارد و می‌گوید: متاسفانه این رقم هم یکی از رقم‌های سرانگشتی است که همه در صنعت و کسب و کار مورد استفاده قرار می‌دهند. بارلتا معتقد است طبق کارهای مشاوره‌ای مختلفی که در صنایع انجام داده است این رقم معقول است. بارلتا در تازه‌ترین اظهارنظرش گفته است که با رقم ۸۰ درصد خیلی راحت هستم و خیلی بخواهم دست به عصا کار کنم آن را ۷۵ درصد در نظر می‌گیرم. شاید دقیق‌ترین بررسی تفکیکی راجع به میزان خرید زنان و مردان را گروه مشاوره‌ای بوستون در بررسی آماری سال ۲۰۰۸ انجام داده باشد. طی این بررسی آماری پرسش‌نامه‌ای اینترنتی را برای شماری از زنان ارسال کردند و از آنها پرسیدند چند درصد خرید خانه را در دست دارند یا بر آن اثرگذار هستند. میانگین پاسخ‌ها در ایالات متحده ۷۳ درصد بود و این رقم را هم منتشر کردند. اما در همان بررسی آماری همین سوال را از مردان هم پرسیدند که میانگین پاسخ آنها هم ۶۱ درصد بود اما این نتیجه را منتشر نکردند. به عبارت دیگر هم مردان و هم زنان ادعا می‌کنند که تصمیم‌گیری در مورد اکثر مخارج خانه را در دست دارند. علت این وضع هم این است که میلیون‌ها نفر از بزرگسالان با بزرگسال دیگری زندگی نمی‌کنند و تصمیم‌های خریدشان را خودشان می‌گیرند. در ضمن روشن است دو یا چند نفر بر تصمیم‌های خرید اثرگذار هستند یا این جور فکر می‌کنند. نکته دیگر این است که شاخص ۸۰ یا ۸۵ درصد خیلی اغراق‌آمیز است و مردان دست‌کم در تصمیم‌گیری راجع به چند قلم مهم دست بالا را دارند. در کتاب بارلتا و چند منبع دیگر ادعا کرده‌اند تصمیم‌گیری راجع به خرید خودرو و لوازم الکترونیکی بیش‌تر در دست زنان است اما این با آماری که منابع صنعتی ارایه کرده‌اند همخوانی ندارد. طبق تحقیقی - آماری که انجمن لوازم الکترونیکی آمریکا سال پیش انجام داد به طور میانگین خرید لوازم الکترونیکی توسط مردان سه میلیون دلار است و توسط زنان دو میلیون دلار. شرکت‌های بازاریابی سی‌ان‌دبلیو و جی‌دی‌پاور هم که در بازار خودرو تخصص دارند، می‌گویند که سال پیش کمتر از ۴۰ درصد خرید خودروهای جدید را زنان انجام داده‌اند. به نظر مشاوران بازاریابی پسندها و توان خرید زنان به مدت چندین دهه در اغلب موارد مورد بی‌توجهی طراحان و تبلیغ‌کنندگان محصولات بوده است و مطرح کردن شاخص ۸۰ درصد تلاشی بوده است برای جلب توجه به اهمیت زنان در بازار خرید.

منبع: وال‌استریت

فوتبال

شماره ده را همه می‌شناسند؛ یاغی، سرکش و محبوب. توده‌ای گوشت آلود با کمترین شباهت فیزیکی به ستاره‌های مسحورکننده زمین فوتبال. اما وقتی پا به توپ شد و ستاره‌های انگلیسی را یکی پس از دیگری جا گذاشت و توپ را چسباند به ته تور بریتانیا، توده گوشت آلود فراموش شد و جایش را نابغه، اعجوبه و یاغی گرفت. سال‌ها از آن روز گذشته است. مارادونای پنجاه ساله را در این عکس می‌بینید. با همه رسوایی‌ها و جنجال‌ها هنوز هم مارادوناست؛ توده‌ای گوشت آلود، یاغی و سرکش. دست در دست سیاستمداری از اوراسیا. حتی آنها هم که صفحه سیاسی و بین‌الملل روزنامه‌ها را دنبال می‌کنند خیلی با چهره رمضان قدیرف آشنا نیستند؛ رییس جمهور چچن بعد از جنگ و استقلال. هر دو در استادیوم گروزنی، پایتخت چچن پا به توپ شده‌اند تا چچنی‌ها را با فوتبال آشتی دهند و استادیومی جدید افتتاح کنند. مارادونا با تیم ستارگان (فرانکو بارسی، مک منه من، فیگو و...) و قدیرف با تیم سیاستمداران... نتیجه مهم نیست، مهم فوتبال است. مهم کاریزمای فوتبال و ستاره‌هایش است. مهم برتری فوتبال بر سیاست است. حیف که گاهی این پدیده بازیچه سیاست می‌شود...

عکس: گتی ایمیجز

گالری جهان

اینترنشنال هرالدتریبیون
ایستادگی نخبگان مقابل دولت

■ روزنامه اینترنشنال هرالد تریبیون (نسخه بین‌المللی روزنامه نیویورک تایمز آمریکا) طبق معمول همیشه تیتر مشخصی به عنوان تیتر یک ندارد. تمام تیترهای صفحه یک اینترنشنال هرالد تریبیون با فونت یکسان منتشر شده است. عکس یک این روزنامه بیش از هر مطلب و تیتر دیگری چشم‌ها را به خود جذب می‌کند. در عکس یک تصویری از حسین غیث را می‌بینیم. او یکی از سرسپردگان قذافی بوده در میان نیروهای امنیتی لیبی. در شرح عکس نوشته شده جسد حسین غیث در نزدیکی‌های بنغازی شناسایی شده است. او به ضرب گلوله کشته شده است. زیر عکس گزارشی درباره حال و روز مردم لیبی و افزایش کشتار و درگیری منتشر شده است. در مطلب مهم دیگری که در صفحه یک اینترنشنال هرالد تریبیون نوشته شده است متوجه می‌شویم نخبگان سوریه قصد دارند راسخ و استوار در میدان مبارزه با اسد بمانند.

وال‌استریت‌ژورنال آسیا
معامله مایکروسافت و اسکایپ

■ روزنامه اقتصادی وال استریت ژورنال آسیا هم که معمولا در تیتر یک خود متوجه اخبار مربوط به چین و ژاپن است، خبر معامله کمپانی نرم‌افزاری مایکروسافت و کمپانی ارتباطات اسکایپ را به عنوان تیتر یک خود انتخاب کرده است. در عکس یک این روزنامه هم عکسی از یکی از مقامات مسوول در انرژی هسته‌ای ژاپن می‌بینیم. او رو به دوربین‌های خبری و مقابل میکروفون‌های خبرگزاری‌های جهانی اعلامی می‌کند برای حل مشکل پایگاه هسته‌ای فوکوشیما نیازمند کمک است. بالای عکس هم نوشته: صنایع هسته‌ای ژاپن در تیررس رسانه‌ها قرار گرفته است. در نیم‌تای دوم این روزنامه هم گزارشی از واکنش کمپانی گوگل به قوانین جدید اینترنتی هند را می‌خوانیم. در تیتر این گزارش آمده گوگل از قوانین تازه هندی‌ها عصبانی است. گویا قوانین تازه هندی‌ها برای کاربران اینترنتی، حقوق شهروندی را نقض می‌کند؛ کمپانی گوگل هم به این خاطر واکنش نشان داده است.

۵دقیقه ایران

از قضا سرکنگبین صفرا فزود

مجید یوسفی

کیهان

محمد ایمانی سرمقاله‌نویس قدیمی روزنامه کیهان در یادداشت روز چهارشنبه خود پس از بررسی دوره تند دوران ۲۰ ساله سازندگی و اصلاحات و برملا کردن خطاهای آنان، در بخش دیگری از نوشته خود به اطرافیان رییس دولت دهم می‌پردازد و می‌نویسد: «البته جریان انحرافی، اختاپوس‌وار می‌خواست همه این حوزه‌ها را با هم قبضه کند. افکار عمومی ما نگران سیاست خارجی و چالش هسته‌ای در روزگار اصلاحات بود اما فلان عضو تیم مذاکره‌کننده همزمان در یک شرکت نفتی در کیش سرمایه‌گذاری کرده که دست بر قضا شریک شرکت آمریکایی هالیبرتون بود. مدت‌ها گذشت تا پرونده رشوه نیم میلیون دلاری شرکت ایرانی جهت عقد یک قرارداد نفتی گشوده شد. سال‌ها پس از این ماجرا، کیش هنوز هم به خاطر واگذاری برخی امتیازات غیرقانونی در آن خبرساز است و این بار گویا پای یک زن که همسر جداشده وی با وزارت خارجه آمریکا همکاری می‌کند، در میان است. باز هم رفتارهای پرخطر به اسم تعامل با ایرانیان مقیم خارج از کشور! آیا غیر از جرجیس، پیامبر دیگری وجود ندارد؟! ایرانیان مقیم خارج یعنی همین «هوشنگ-الف» و «پانته‌آ-ف» و... دو قدم آن طرف‌تر، وزارت خارجه آمریکا؟ چرا باید از موضع اتهام وارد شد و از رفتار شفاف پرهیز کرد؟ احتمال حضور نام اصلاح‌طلبان در فهرست انتخاباتی که از زبان دستیار آقای مشایی و دبیر کمیسیون فرهنگی دولت در رفت، واجد چه معنایی می‌تواند باشد؟ راه‌اندازی نشریات نیمه زرد و سایت‌های تفرقه‌افکن به واسطه عناصر اجاره‌ای که پیش از این برخی از آنان مسیر نشریات زنجیره‌ای اصلاح‌طلب تا نشریات و رسانه‌هایی چون همشهری، تهران امروز، ملت ما و... را طی کرده‌اند، کدام منظور را دنبال می‌کند؟ آیا این بخشی از همان پروژه بزرگی نیست که با غفلت برخی اصولگرایان در گذشته و در جهت انهدام اتحاد این جبهه موفق به اجرا درآمد؟

ابتکار

فواد صادقی در روزنامه ابتکار با پردازش جامع و تاریخی از روند چگونگی دیکتاتورشدن انقلابیونی که نظام حاکم بر زمان خویش را بر می‌اندازند و بعدها خود در لباس یک دیکتاتور در می‌آیند، نوشته است: «تفاوت دیکتاتورهایی نظیر انقلابیون جهان عرب با رهبرانی نظیر گاندی و جواهر لعل نهرو در ذهن آنها نهفته است: خود را در معرض خطا دیدن و به داوری مردم گذاشتن، نقدپذیری و پذیرش و تصحیح اشتباهات، دشمن ندانستن مخالف و مخالف ندانستن منتقد و منتقد تلقی نکردن دوست دلسوز موجب می‌شود فرد آرمان‌گرایی که بر صدر سلسله قدرت تکیه می‌زند، از قله فضیلت‌های اخلاقی و انسانی به پرتگاه استبداد سقوط نکند، هر روز بر دوستان رهبرانی که انقلابی و روشنفکر و آزادی‌خواه می‌مانند، افزوده می‌شود و روزبه‌روز از فهرست دوستان مستبدان کاسته و به سیاهه مخالفان آنها افزوده می‌شود. شاید اکنون معمر قذافی که دو روز در هفته روزه می‌گرفت، دیدگاه انتقادی صریح و روشنفکرانه‌ای نسبت به امپریالیسم جهانی داشت و آرزوهای بزرگی برای آینده کشورش را در ذهن پرورده بود، هنوز متوجه نشده باشد که این همه نفرت که با گلوله‌های مستقیم تانک و موشک نیز فروکش نمی‌کند، از کجا نشات گرفته است، چرا که از نگاه دیکتاتورها، آنان که همانند آنها نمی‌اندیشند یا نادانند یا آلت دست و مزدور بیگانگان و در هر دو صورت از دشمنان ملت هستند، پاسخ به انتقاد و مخالفت خارج از حد تعیین‌شده درفش و سرکوب است. یک نفر باید سخنگو و زبان آحاد مردم باشد و اوست که می‌فهمد مردم چه می‌خواهند و چه به صلاح آنهاست. سخن گفتن از زبان مردم و تصمیم گرفتن برای آنها کشنده‌ترین تحقیری است که اگر نسل‌های سابق آن را تحمل می‌کردند، در دنیای امروز کسی آن را نمی‌پذیرد. آری! تحقیر مردمان که رهبر انقلاب نیز به درستی آن را عامل اصلی قیام‌های کنونی دانستند و طرد و نفی منتقدان، حلقه مشترک عملکرد تمامی دیکتاتورهاست.»

مردم‌سالاری
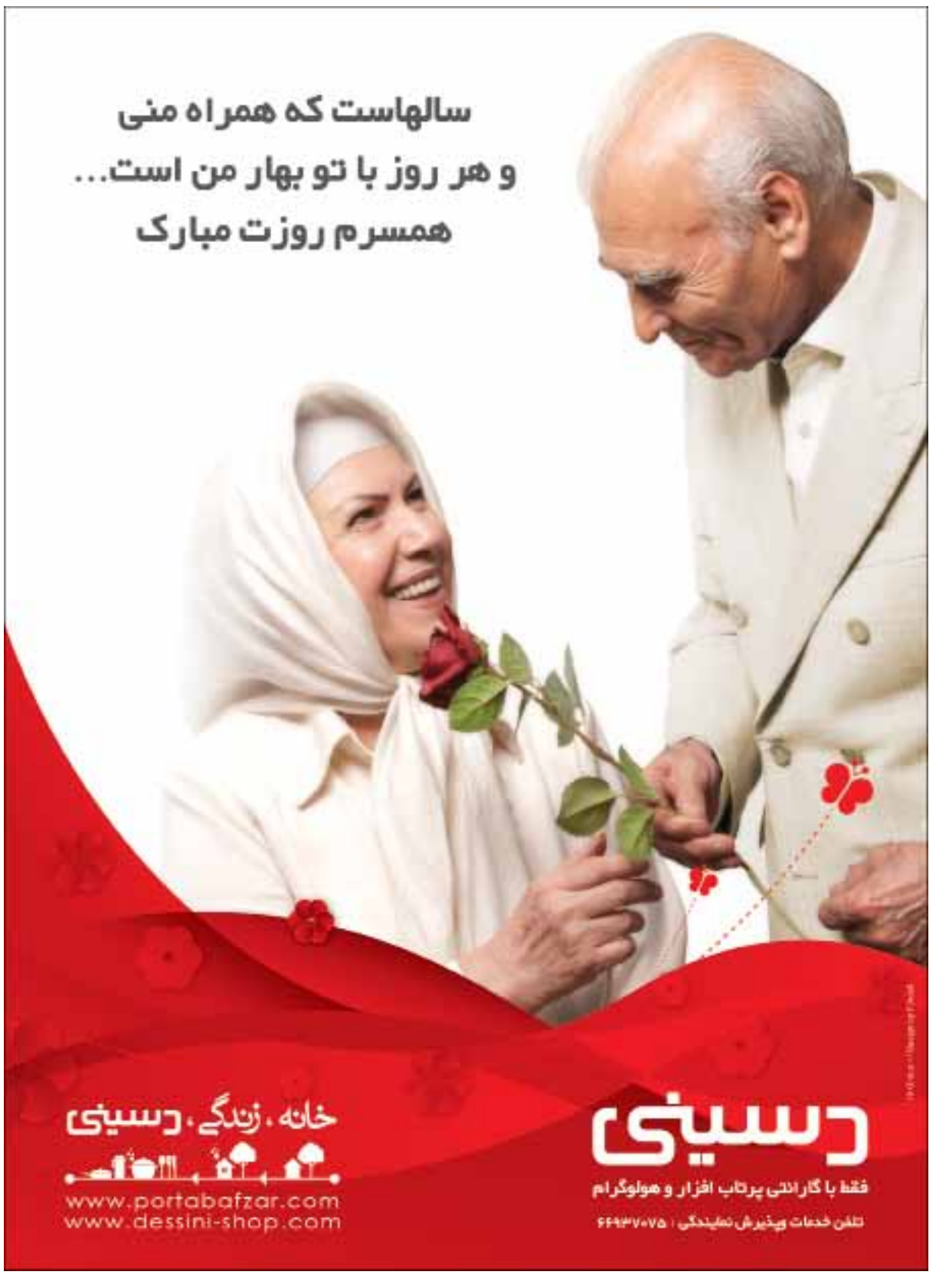
محمد حسین روانبخش در روزنامه مردم‌سالاری در نقد و روند شش ساله دولت‌های نهم و دهم که از همان ابتدا ساز ناهماهنگ با دیگر ارکان کشور می‌نواختند، نوشته است: «زمانی که تمام دولت‌ها و خدمات انجام‌شده پس از انقلاب تا سال ۱۳۸۴ زیر سوال می‌رفت، روزهایی که صحبت علیه شخصیت‌های سیاسی و تهییج طرفداران انجام می‌پذیرفت، روزگاری که دولت مقابل قوانین تصویب‌شده مجلس ایستاد و نه تنها زیر بار قانون‌گذاری مجلس نرفت، بلکه تفسیر قانون اساسی را هم عهده‌دار شد و همچنین بر خلاف نظر بنیان‌گذار انقلاب، مجلس را در راس امور ندانست، ایامی که تبلیغات پیرامون کارهای دولت مهم‌تر و مهم‌تر و مهم‌تر از کارهای انجام شده بود و صدا و سیما هم در این راه سنگ تمام می‌گذاشت و... معلوم بود که این مسیر به کجا می‌انجامد اما همه اینها با دلخوشی به اینکه این‌گونه می‌توان اصلاح‌طلبان را از فضای سیاسی کشور بیرون راند، حمایت می‌شد؛ اما از قضا سرکنگبین صفرا فزود!»